

[Statsministeren.]

jeg, den maa opfattes saaledes, at det er Ordene „den nationale Selvbestemmelsesret“, der maa være det afgørende, og det vil da sige, at Grænsen under visse Forhold kan ændres, og Ordene „det er vor Opfattelse, at Grænsen ligger fast“ vil derfor sige, at der i Dag ikke er noget Grundlag for en Ændring, da den — altsaa Grænsen — i det store og hele falder sammen med en Grænse draget paa den nationale Selvbestemmelsesrets Grund. Saadan forstaar jeg som sagt Udtalelsen, og jeg mener ogsaa, den er i Overensstemmelse med de Forhandlinger, der mellem de forskellige Partier gik forud for Regeringens Dannelse. Og saadan mener jeg som sagt ogsaa Udtalelsen er rigtig, og derfor vil jeg ikke i Dag anbefale, at man tager en Afstemning og lader den være Grundlag for en Grænsedragning mod Syd.

Den forrige Statsminister og den forrige Udenrigsminister har ganske sikkert en anden Opfattelse af, hvorledes Udtalelsen skal forstaas. Deres stærke Understregning og stadige Gentagen af en bestemt Sætning og deres stadige Riven den ud af dens Sammenhæng vidner om, at det er disse Ord, at „Grænsen ligger fast“, der for dem er Hovedpunktet.

Den stærke Fremhæven af, at Grænsen ligger fast, er altsaa efter min Mening ikke blot urigtig, den er ogsaa skadelig, baade udadtil og indadtil. Den vil nemlig svække Interessen og Indsatsen fra dansk Side i den nationale Kappelstrid; hvis der ikke er noget hverken at vinde eller at tabe, hvorfor skal man saa ofre baade Arbejde og Penge og Initiativ? Men ogsaa over for de Allierede synes den ensidige Forstaaelse mig at maatte fremkalde den Opfattelse: Hvad vil I i Grunden med dette kulturelle, nationale Arbejde Syd for Grænsen, naar I ingen større Interesse har i hverken Tab eller Gevinst ved denne Indsats?

Endelig er der en Opfordring til at udtale mig om, hvorvidt Danmark skal være en Nationalstat. Derom kan jeg ikke udtale mig, før jeg ved, hvad man forstaar ved en „Nationalstat“. Egentlig var det vel naturligt dermed at forstaa en Stat, hvor alle tilhørte den samme Nation, men i saa Fald maatte vi jo søge at frigøre os baade for Grønland og Færøerne og det tyske Mindretal i Nordslesvig, og det er jeg ikke Tilhænger af. Jeg stiller mig — og det samme gør, som allerede gentagne Gange nævnt, Regeringen — paa den nationale Selvbestemmelsesrets Grund. Det vil sige, for at tage et Eksempel: Hvis Sydslesvig eller en

Del deraf efter et Aaremaal, naar Forholdene igen er blevet mere normale, og naar Sydslesvigerne har faaet Tid og Ro til at tænke sig om, maatte ønske, at deres Landsdel kom til Danmark, fordi de folkeligt og nationalt følte sig knyttet til os, saa vil jeg med Glæde tage imod det.

Men maa jeg nu spørge de ærede Medlemmer, som har spurgt mig — og det er i denne Forbindelse det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller —: Vil de gøre det samme? Jeg tror, at et klart og utvetydigt Svar paa dette Spørgsmaal vilde klare en hel Del af det, der er os imellem, det vilde være velgørende og give en Klaring i Situationen, saa derfor beder jeg de to ærede Medlemmer om at give mig et Svar paa dette mit Spørgsmaal.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen om dette Punkt paa Dagsordenen.

Man gik derefter til Dagsordenens Punkt 2:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 260 af 1. Juni 1945 om Tillæg til Lov om Rettens Pleje vedrørende Behandling af Sager angaaende Forræderi og anden landsskadelig Virksomhed m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2807; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 513).

Sagen sattes til Forhandling.

Busch-Jensen: I Anledning af det af den højtærede Justitsminister fremsatte Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 260 af 1. Juni 1945 om Tillæg til Lov om Rettens Pleje vedrørende Behandlingen af Sager angaaende Forræderi og anden landsskadelig Virksomhed m. v. skal jeg tillade mig paa mit Partis Vegne at gøre nogle Bemærkninger.

Retsplejelovstillægget af 1. Juni 1945 indeholder i § 5 en ufravigelig Forskrift om Fængsling af dem, der sigtes i Henhold til Straffelovstillægget af 1. Juni 1945, med den Tilføjelse, at hvis den sigtede idømmes Straf, skal Fængslingen opretholdes, indtil Afsoningen begynder. Som den højtærede Minister bemærkede ved sin Forelæggelse, var der gode Grunde for i Sagerne efter Straffelovstillægget at fravige Retsplejelovens almindelige Regler om Anvendelse af Varetægtsfængsel. Den højtærede Mini-